CHÓR Akademicki UMCS powstał w 1969 roku, jako odpowiedź na ożywione zainteresowania młodzieży uniwersyteckiej oraz potem jako wynik pasji Jadwigi Czerwińskiej. Kierowała nim do 1980 roku i w tym czasie chór odnotował szereg liczących się sukcesów festiwalowych i koncertowych. Szczególnie efektywna okazała się współpraca z Państwową Filharmonią Lubelską im. Henryka Wieniawskiego i jej dyrektorem Adamem Natankiem. Poczynając od 1974 roku Chór Akademicki UMCS i orkiestra PFL wykonały wspólnie następujące dzieła oratoryjno-kantatowe: L. van Beethoven — IX Symfonia (1974); J. Haydn — Jaherszeiten (1975); F. Schubert — Msza nr 5 (1975); K. Szymanowski — Stabat Mater (1976); A. Malawski — Wierchy (1977); K. Orff — Carmina Burana (1977); S. Prokofiew — Aleksander Newski (1977); J. Haydn — Die Schöpfung (1978); A. Vivaldi — Credo (1979); J. S. Bach — Kantata nr 52 (1979); K. Orff — Carmina Burana (1979); W. A. Mozart — Wielka Msza c-moll (1979). Wykonania te zyskały bardzo pozytywne oceny krytyki muzycznej. Równocześnie chór z powodzeniem brał udział w festiwalach międzynarodowych. W 1974 roku w Neerpelt (Belgia) — I miejsce, w Langollen (1975) — wyróżnienie (Anglia); Legnica (1976) — wyróżnienie; Gorizia (Włochy) — II i IV nagroda w 1978 r. W 1980 roku zmarła założycielka chóru doc. Jadwiga Czerwińska. Po niej kolejno chór prowadzili: Karol Borsuk, Andrea Jaworzka, a od listopada 1985 r. do chwili obecnej Urszula Bobryk. W tym czasie chór zrealizował wespół z PFL: Requiem — G. Verdiego (1981); Stabat Mater — K. Szymanowskiego (1982); tegoż — Litania do Marii Panny (1982); Jaherszeiten — J. Haydna (1982); IX Symfonię — L. van Beethovena (1983); Pasję wg św. Mateusza — J. S. Bacha (1984); Te Deum — J. B. Lully'ego (1985). Plonem konkursowym tego okresu jest Puchar ZSP na międzynarodowym festiwalu w Międzyzdrojach.

Chór wielokrotnie koncertował za granicą, m. in. w Austrii, Berlinie Zachodnim, Bułgarii, RFN, Belgii, Francji, Holandii, Wielkiej Brytanii, Jugosławii, we Włoszech i na Węgrzech.

Koncertował z wieloma znanymi śpiewakami (m. in. Krystyną Szostek-Radkową, Delfiną Ambroziak, Stefanią Woytowicz, Zofią Janukowicz-Pobłocką, Jadwigą Rappe, Jolantą Radek, Bogną Sokorską). Stale współpracuje z chórami Tomasso da Vittoria (Modena), San Faustino (Perugia), Santa Cicilia (Fabriano), Uniwersytetu Turyńskiego, Franco-Allemande (Paryż), Uniwersytetu Lipskiego.

Lubelscy chórzyści uświetniali wiele uroczystości uniwersyteckich, miejskich i wojewódzkich. W ostatnim czasie nadanie doktoratu honorowego UMCS Rudolfowi Kirchschlägerowi, b. prezydentowi

FAKTY

Austrii. 9 czerwca br. wystąpią podczas mszy odprawianej przez Jana Pawła II na Czubach, gdzie wykonają: W. A. Mozarta „Ave Verum", A. Scarlattiego „Exaltabo Domine", L. de Victtoria „Ave Maria" i Wacława z Szamotuł „Kryste, dniu naszej światłości".

Chór Akademicki UMCS śpiewa w sześciu językach, wykonując repertuar od średniowiecza do współczesności. Znajdują się w nim utwory nie wykonywane przez inne chóry akademickie. Liczy obecnie 63 śpiewaków (w tym 42 kobiety). Posiada liczne wyróżnienia pozamuzyczne, m. in. Medal Komisji Edukacji Narodowej, Medal Miasta Brukseli, Nagrodę Kulturalną m. Lublina.

O chórze

Wykonanie IX Symfonii Ludwika van Beethovena, arcytrudnego dzieła pod względem instrumentalnym i wokalnym, stało się wydarzeniem kulturalnym miasta Lublina. Przy pełnym aplauzie wypełnionej po brzegi sali, na wszystkich koncertach powtarzał chór UMCS swój sukces. Przez trzy pierwsze części wyczuwało się na sali atmosferę napięcia na część ostatnią, finał wokalno-instrumentalny. Wspaniałe brzmienie uzyskane przez świetne emisyjnie postawienie głosów, umiejętność prawidłowego reagowania na każdy gest dyrygenta, rewelacyjnie zaśpiewana fuga — najtrudniejszy fragment chóralny — wystawiają zespołowi akademickiemu UMCS, jak najlepsze świadectwo. Był to rzeczywiście wybuch dźwięków pełnych radości, optymizmu i siły, które możemy usłyszeć tylko w dziełach Beethovena.

(Anna Krzyżanowska, 1974)

„Carmina Burana" to pierwsza część tryptyku Carla Orffa „Trionfi". Tryumfy czego? Chyba miłości życia i jego uroków. Tak też brzmiało oratorium w wykonaniu lubelskim pod dyrekcją Adama Natanka. Poprowadził on orkiestrę i chór z właściwym sobie temperamentem, osiągając przy tym nienaganną finezję niuansów. (...) Bohaterem wieczoru stał się Chór Akademicki UMCS, który po ośmiu latach pracy z wytrwałymi chórmistrzami osiągnął wysoką rangę i może się poszczycić mnogimi sukcesami w kraju i za granicą.

(Maria Bechczyc-Rudnicka, 1977)

Jednostkowy sukces zespołu i osób kierujących chórem jest wpleciony w środowiskową tradycję muzyczną, w tym śpiewaczą, która sięga sporej ilości lat i w tym kontekście należy się doszukiwać najistotniejszej strony sukcesu zespołu. Szybki awans Chóru Akademickiego UMCS polega na tym, że z chwilą objęcia funkcji dyrygenta przez Jadwigę Czerwińską poprzeczka wymagań umieszczona została na odpowiednio wysokim poziomie i w miarę czasu stopniowo podnoszona. Stąd kolejno po sobie następujące sukcesy festiwalowe i koncertowe.

(Zdzisław Janczuk, 1979)

Który to już raz z Chórem UMCS popełniam wspólny koncert... Ale Pasja wg św. Mateusza J. S. Bacha była chyba pozycją najtrudniejszą i najbardziej odpowiedzialną. Między innymi dzięki Wam do wspólnego wykonania doszło, które mnie osobiście sprawiło pełne zadowolenie i prawdziwą radość. (...) Całemu zespołowi składam wyrazy wdzięczności i serdeczne gratulacje. Jesteście moją muzyczną miłością — pozostaję z najlepszymi myślami i uczuciem szczerej przyjaźni.

(Adam Natanek, 1984)

SZTANDAR LUDU
MAGAZYN TYG. 6.06.87